

brugt 13 Millioner til Landbefæstningen, naar Befæstningen paa Vestfronten er ordnet. Hvad Søbefæstningen angaar, er der forbrugt til de Foranstaltninger, som negtedes af Folkethinget i 1884—85, Fornøvelsen af Trekroners Kasematter, Kanoner og Forstærkning af Søforterne, omtrent 1 Million, dernæst det paafølgende Mar opført Forterne ved Charlottenlund og Rastrup og dernæst udført Arbejder paa Fortet paa Prøvestenen. Disse fire Dele tilsammen udgjør omtrent 4 Mill. Foruden det er der paa det Forslag, som diskuteres i Dag, $2\frac{1}{2}$ Mill., og lægges til disse $6\frac{1}{2}$ Mill. de bekjendte 6 svære Kanoner, som ere bevilgede, faar man 9 Mill. Der er altsaa til Sø- og Landbefæstningen her i Landet brugt i Alt 22 Millioner, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan paastaa, at disse 22 Millioner skulde stande Landets økonomiske Udvikling. Jeg indrømmer, at han har Ret, naar han siger, at der ogsaa er andre Ting, som skulde udføres, men der udføres jo ogsaa stadig andre store Arbejder. Selv dette Lovforslag, som nu her foreligger, bærer jo Vidnesbyrd om, at der gives store Bevillinger til en stor Mængde andre Ting. Det vil jeg, at Indenrigsministeriets og Kultusministeriets Budgetter ere stegne i en overordentlig Grad, saa at det viser sig, at der er Penge nok til disse andre Formaal. Det er langt riatigere at fastholde disse bestemte Tal 9 Mill. og 13 Mill. end at summere op, hvormeget der gaar med om Aaret inklusive militære Pensioner o. s. v. Der er brugt 22 Millioner, 9 til Søbefæstningen og 13 til Landbefæstningen. Naar det ærede Medlem lægger Geværerne til, saa bliver det 25 Millioner, og se vi hen til, at det er i det Væsentlige, hvad der extraordinært er gjort for Udviklingen af Hærens Materiel siden Krigen, som nu ligger 25 Mar tilbage, saa faaer man omtrent 1 Mill. aarlig i Gjennemsnit i de Mar. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det er noget overdrevent. Jeg haaber vel, at man ikke vil blive staaende herved, men at man kommer noget videre; men selv om man i 10—12 eller 15 Mar kommer til at bruge en lignende Sum, paastaar jeg, at selv denne Udgiftsforsøgelse heller ikke kan standse Udviklingen.

Jeg skal dernæst med et Par Ord ganske kort komme ind paa, hvad det ærede Medlem sagde om det, jeg havde udtalt under Tillægsbevillingslovens 2den Behandling i Folkethinget med Hensyn til Landstingets Billigelse. Hvad jeg gik ud fra, var, at Landstinget havde billiget de to Bevillinger, der i de to sidste Mar ere komne frem paa

Finantsloven, at de havde Landstingets Billigelse efter Afstemninger her. Jeg antager nemlig, at hvad der er stemt over her og i Følge disse Afstemninger er kommet ind paa Finantsloven, har formelt faaet Landstingets Billigelse. Man havde altsaa Landstingets Billigelse til at udføre ogsaa permanente Foranstaltninger paa Nord- og Nordvest-Fronten; jeg tror ogsaa, at det var Landstingets Mening den Gang, at de Foranstaltninger, man udførte, skulde være af en saadan Bestaenhed, at de passede ind i den permanente Befæstning, som Landstinget havde vedtaget. Man vilde vist meget have frabedt sig, om jeg havde søgt ud i Terrænet til andre Steder end de, der passede til den permanente Befæstning, og havde bygget Forter der. Den Gang man byggede Kristiansholmslinien og Klampenborgværkerne, var det ogsaa en Del af den sammenhængende Linie, der efter Planen skulde gaa bag Lyngby Enge, og naar man byggede der to Forter paa det saakaldte Thinghoiplateau, som blev billigede her, var det fordi der paa den fuldstændige Plaat til Befæstningen findes to saadanne Verker. Jeg tror ikke, at man vilde have billiget det, hvis man havde bygget noget helt Andet, som Landstinget aldrig havde haft Leilighed til at udtale sig om eller votere over. Man tog ud af det Hele enkelte Ting, som kunde gøres færdige i kort Tid, og som kunde have Betydning for Kjøbenhavns Forsvar. Jeg har ikke sagt, at Landstinget vedtog, at Regjeringen vilde udføre Arbejderne for de 8 Millioner, og at det havde haft Leilighed til at udtale sig derom, men det var min Paastand, at naar man skulde udføre Noget, maatte det passe ind i den permanente Befæstning, som Landstinget havde voteret, og jeg tror, at jeg har Ret i den Betragtning. Hvorvidt jeg har Ret dert, vil jo iøvrigt vise sig, naar denne Sag kommer til at foreligge her. Sagen er nemlig den, at med Hensyn til denne Lufning af Vestfronten stod der to forskellige Forslag mod hinanden. Efter Undersøgelserne havde man ogsaa Forslag til en anden, en Seltbefæstningslinie, som laa længere tilbage og var billigere. Den kostede kun henimod 5 Millioner, medens den anden kostede 8 Millioner; men den kunde ingen Gavn gjøre, og Pengene vilde være spildte, hvis man engang kom til at bygge den Fæstning, som Landstinget havde voteret. Jeg tror, at Landstinget maa sætte Pris paa, at man ikke har bygget Noget, hvorved Pengene spildes. Jeg gik ud fra, at naar Landstinget ved sin Afstemning havde tilkjendegivet, at det rustede Kjøbenhavn be-